

Refleksjonsbrev for Eika, oktober og november 2023.

Nå har barna blitt gode på å iscenesette for hverandre, istedenfor å rydde bort leker. Det gir en annen spenning når man går inn i et rom. Det er allerede noe der som innbyr til lek og barna syns det er spennende. Ute i sandkassen fikk et barn en ide om hvordan vi kunne grave etter gull i sandkassen, men vi hadde ingen skatter. Å lage dette ble en felles aktivitet for oss på avdelingen, som kunne være til glede for hele barnehagen, på en allerede populær møteplass. Etter litt planlegging fant vi ut at vi ville lage skatter av stein, et plastglass og en båt. Vi endte på at vi måtte bruke gullspray for at malingen ikke skulle falle av når det ble gravd ned. På turdagen fikk barna i oppdrag om å finne en stein de likte, som de på et senere tidspunkt skulle spraye med gullspray. Til slutt fikk vi gravd det ned i sandkassen og vi gledet oss til noen skulle finne dem. Mange gledet seg til de andre barna i barnehagen skulle finne dem. Det var mange hyggelige samtaler rundt aktiviteten og gjøre noe sammen til glede for alle.

Inne på avdelingen har vi flyttet mye rundt på hvor vi ønsker at ting skal være og hvordan vi ser at barna bruker avdelingen i lek. Vi har hatt en ekstern veileder som har sett på miljøet og som har inspirert oss i å tenke nytt rundt mengde av materialer. Etter dette har vi hatt fokus på "mengden" som er tilgjengelig i lekesonene. Vi har begynt å spare opp på udefinert materialet og gleder oss til vi har nok av det til å introdusere det på avdeling. I mellomtiden har vi gjort en omfordeling av leker vi allerede har på huset. På Eika fikk vi alle kaplaklossene vi hadde i barnehagen. Tidligere hadde vi en mindre plastkasse som var full. Det ble tatt i bruk hyppig, enten til å helle ut eller bygge et høyt tårn til det ikke var flere klosser igjen. Hva vil skje når vi har større mengder? Vil de bruke det på samme måte? Vil det inspirere til andre måter å bruke det på? Vi skal gå gjennom flere soner på avdelingen og jobbe aktivt med dette fremover, hva vi har tilgjengelig og hvor mye.

Ellers i månedene som har gått ser vi at formingsaktivitetene tiltrekker seg mange, det er et stort engasjement blant barna til å lage noe ifm. Halloween og jul. De bruker sin fantasi og kreativitet, selv de som først starter å kopiere eller lar seg inspirere av noe annet og det de lager får et personlig uttrykk. Vi har ofte mange samtaler rundt dette bordet mens vi lager ting. De er gode til å hjelpe hverandre med ulike ting og vi opplever det som en hyggelig aktivitet som rommer så mye mer enn det å lage noe. De deler, spør hverandre om å låne, må vente på tur, snakker om det vi holder på med og helt andre ting.

På tur har vi fortsatt å dele oss i to grupper. Den ene gruppen er skolestarterne, som innimellom har med seg 1-2 andre barn. De har brukt biblioteket og sentrum en del. De andre har gått til skogen og brukt tid der. Vi stopper ofte på speiderhytta og funderer over hvor lite alt er når det er langt borte. Vi har dialog rundt høyballene, dyr som lever i skogen og alle lydene vi hører. De bruker også kroppen aktivt opp bakkene, løper i skogen, klatrer i treet ved vanntårnet osv.

